

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eamonn Donnellan

Verwerende partij: The Revenue Commissioners

Prejudiciële vragen

Staat artikel 14, leden 1 en 2, van richtlijn 2010/24/EU ⁽¹⁾ eraan in de weg dat bij de vaststelling of een ‚uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen‘, die is uitgevaardigd op 14 november 2012 door het douanekantoor te Patras wegens administratieve geldboetes ten bedrage van 1 097 505,00 EUR, opgelegd op 15 juli 2009 wegens vermeende smokkel op 26 juli 2002[, en verhoogd tot 1 507 971,88 EUR wegens rente en geldboetes] [omissis] in Ierland ten uitvoer kan worden gelegd, de High Court van Ierland:

- (i) het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, binnen een redelijke termijn, voor een burger van Ierland en van de Europese Unie toepast in verband met het verzoek om tenuitvoerlegging [(zie artikel 47 van het Handvest en de artikelen 6 en 13 van het EVRM, die overeenkomen met rechten voor burgers krachtens de artikelen 34, 38 en 40, lid 3, van de Ierse grondwet), in omstandigheden waar de betrokken procedure pas voor het eerst aan [verzoeker] is uiteengezet in een ‚niet-officiële vertaling‘ in de Engelse taal (een officiële taal van Ierland, waar [verzoeker] altijd woonachtig is geweest) van een brief van [29 december 2015] van het ministerie van Financiën van de Helleense Republiek te Piraeus aan de Ierse Revenue en de advocaten van [verzoeker] in Ierland];
- (ii) de doelstellingen van richtlijn 2010/24/EU om wederzijdse bijstand te verschaffen (overweging 20 van richtlijn 2010/24) in aanmerking neemt en zich houdt aan de verplichting tot het verstrekken van ruimere bijstand uit hoofde van het EVRM (overweging 17 van richtlijn 2010/24), zoals het recht op een doeltreffende voorziening in rechte voor burgers op grond van artikel 47 van het Handvest en artikel 13 van het EVRM;
- (iii) rekening houdt met de volle werking van het gemeenschapsrecht voor de burgers ervan, [en met name met punt 63 van [het arrest van 14 januari 2010, Kyrian, C-233/08, EU:C:2010:11]]?

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (PB 2010, L 84, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2017 door Liam Jenkinson tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 9 november 2016 in zaak T-602/15, Liam Jenkinson/Europese Dienst voor extern optreden, Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Eulex Kosovo

(Zaak C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Liam Jenkinson (vertegenwoordigers: N. de Montigny, J.-N. Louis, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Dienst voor extern optreden, Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Eulex Kosovo

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van 9 november 2016 in zaak T-602/15, voor zover daarbij het beroep van rekwirante wordt verworpen en zij wordt verwezen in de kosten, vernietigen;
- uitspraak doen op het beroep;
- de andere partijen in de procedure verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant verwijt het Gerecht dat het zich enkel bevoegd heeft verklaard met betrekking tot een geschil over de laatste door rekwirant ondertekende overeenkomst voor bepaalde tijd.

Hij verwijt het Gerecht van de Unie ook dat het, zelfs al zou de motivering van het Gerecht in dit verband juist zijn, quod non, zich niet heeft uitgesproken over verschillende van zijn verzoeken met betrekking tot de beëindiging van de litigieuze contractuele relatie, en dus met betrekking tot de laatste overeenkomst voor bepaalde tijd. De onrechtmatigheid van de bestreden beschikking volgt namelijk uit de beknoptheid van de motivering, die dermate kort is dat daaruit niet kan worden opgemaakt hoe het Gerecht, zonder de inhoud van het dossier te onderzoeken, uitsluitend op grond van het bestaan van een arbitragebeding heeft kunnen oordelen dat het — behalve met betrekking tot het geschil over de laatste overeenkomst voor bepaalde tijd — onbevoegd was, hoewel de geldigheid en rechtmatigheid van een dergelijk beding door rekwirant werden betwist.

Voorts verwijt hij het Gerecht dat het niet is ingegaan op al zijn argumenten inzake het bestaan van een onrechtmatige gedraging van de instellingen in verband met het ontbreken van een rechtskader dat aan rekwirant en aan het voltallige personeel van de door de Unie ingestelde rechtsmissies de waarborgen biedt dat hun meest fundamentele rechten, waaronder het recht op effectieve toegang tot de rechter en het recht op een eerlijk proces, worden geëerbiedigd.

Tot staving van zijn hogere voorziening voert rekwirant schending door het Gerecht aan van:

- het Europese recht dat van toepassing is op het bepalen van het op contractuele geschillen toepasselijke recht;
- de bepalingen van het Belgische arbeidsrecht;
- de op communautair niveau toepasselijke minimumvoorschriften inzake arbeid voor bepaalde tijd;
- de in het Handvest van de grondrechten verankerde rechten;
- de motiveringsplicht;
- het verbod om ultra petita te gaan.

Beroep ingesteld op 9 februari 2017 — Franse Republiek/Europees Parlement

(Zaak C-73/17)

(2017/C 104/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda en E. de Moustier, gemachtigden)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietig verklaren de agenda van de zitting van het Europees Parlement van woensdag 30 november 2016 (document P8_OJ (2016)11-30), voor zover daarop vermeld staan debatten in voltallige zitting over het gemeenschappelijk ontwerp van algemene begroting, goedgekeurd door het bemiddelingscomité; de agenda van de zitting van donderdag 1 december 2016 (document P8_OJ (2016)12-01), voor zover daarop vermeld staan stemmingen gevolgd door stemverklaringen over het gemeenschappelijk ontwerp van de algemene begroting; de wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 1 december 2016 over het gemeenschappelijk ontwerp van algemene begroting (document TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 in zijn voorlopige versie), en de handeling waarbij de voorzitter van het Europees Parlement overeenkomstig de procedure van artikel 314, lid 9, VWEU heeft geconstateerd dat de algemene begroting definitief was vastgesteld;